

Като излъзватъ отъ една къща, до като идатъ въ друга, повтарятъ горната пъсенка, измънявайки само първия редъ:

Изцъца сврака, изъ гъста драка,
Ти рой, рой, и пр.

Следъ като завършатъ коледуването по къщата, отиватъ да спятъ по нѣкога въ къщата дѣто е ставало подготвянето, а на следния денъ става наддаването за полученитѣ краваи. Изваждатъ ги единъ по единъ, и казватъ името на момата която го е мѣсила, и обожателитѣ ѝ наддаватъ за него. Ако сж много, кравая добива висока цена, защото, който се откаже отъ по-нататъшно наддаване рискува да биде срѣзанъ по-сетне отъ момата съ думитѣ: „Ако бѣше ме обичаль, щѣше да ми откупишъ кравая“. Следъ свършване на наддаването, всички отиватъ на хорото, дѣто момцитѣ се заставятъ да играятъ до момитѣ, краваите на които сж откупили, а полученитѣ отъ продажбата пари се пропиватъ презъ празници.

Тъй благопристойно сж се забавлявали едно време нашитѣ дѣди презъ коледнитѣ празници. За съжаление новитѣ условия на живота не благоприятствуваха за процъзвтияването на този обичай и изглежда, че съ течение на времето и той ще изчезне. Наистина, правятъ се усилия да продължатъ съществуването му и то въ градовете, дѣто коледаритѣ, обикновено ученици, подъ ръководството на учителитѣ си, коледуватъ по избрани къщи, събирайки парични дарения съ благотворителна цель.

Коледуването еувѣковечено отъ прекрасното стихотворение на Пенчо Славейковъ „Коледари“, вдъхновено отъ този народенъ обичай и поезията му.

ЛАЗАРУВАНЕ

Недѣлята на петата седмица отъ Великия петъкъ се казва Лазарова недѣля; наричатъ я още и циганска недѣля, защото циганитѣ презъ нея лазаруватъ, когато селянитѣ почватъ да лазаруватъ отъ Лазаровата сѫбота. За да почне да момува една селска мома, т. е. да се либи съ огледъ на женитба, тя трѣбва безъ друго да лазарува, но веднажъ вече лазарувала, не трѣбва да